

# Selamlaşınız Ve Aranızda Hediyeleşiniz

– mihrimah · 02 Temmuz 2018

## SELAMLAŞINIZ VE ARANIZDA HEDİYELEŞİNİZ,

Allahütealâ hazretleri selamı bizlere ayette görüldüğü gibi üzerimize farz kılmıştır.

4/NİSÂ-86: Ve izâ huyyûtum bi tehiyyetin fe hayyû bi ahsene minhâ ev ruddûhâ innallâhe kâne alâ kulli şey'in hasîbâ(hasîben).

Ve bir selâmla selâmlandığınız zaman, o taktirde siz, ondan daha güzeli ile selâm verin veya onu (aynen) iade edin. Muhakkak ki Allah, her şeyi en iyi hesap edendir.

Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V) Efendimiz buyuruyor ki: "İşçinin alın teri kurumadan ücretini ödeyiniz." İki insan arasındaki ilişkide (davranış biçiminde), Allah'ın işçisiyseniz, Allah için çalışıyorsanız, Allahütealâ sizin ücretinizi, mutlaka verir.

Çünkü sizin, diğer insanlarla olan ilişkilerinizde muhatabınız Allah'tır. Hiç unutmayın, karşınızdaki kişi bir vasıta. Ona selâm verdiğiniz zaman nefesine uyarak selâm vermediyse, selâmınız Rabbinize ulaşır ve ücretini Allah'tan alırsınız. Allahütealâ bu güzelliğin karşılığı olan inşirahı, ruhunuz vasıtasıyla size yaşattırır.

Bizim, dışımızdaki bütün insanlara vereceğimiz hizmeti istisnasız Allahütealâ kendisine yapılmış kabul ediyor.

Diyelim ki, günde 10 kişi ile karşılaştınız, 10 kişiye bir nebzecek mutluluk verdiniz ve mutluluk verebilmeniz için selâm vermeniz lâzım. Selâm, insan hayatında iki tarafın birbirine kenetlenmesidir.

Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V) Efendimiz buyuruyor ki: "Mü'minler, Müslümanlar birbirine rastlayınca el ele vererek birbirinin halini sorarlar." Ve "Bir Müslümanın, başka bir Müslüman kardeşine el vermesi öpüşmek yerine geçer". Demek ki iki insan arasındaki sevginin tezahürü, ele ele vermektir, kucaklaşmaktır. Allahütealâ'nın Resul'ü bunu ifade etmektedir. Biz de bu güzelliği her seferinde üşenmeden yerine getirelim. Birçok kişi buna itiraz edebilir. Biz eğer üşenmeden her gün Allah'ı zikrediyorsak, Allahütealâ'nın zevkini yaşamak üzere her vakit namaz kılıyorsak, Allah'ın emirlerini yerine getirmek istiyorsak, kucaklaşmak da Allahütealâ'nın yerine getirmemiz gereken bir emridir. Allahütealâ'nın bu güzel emrini yerine getirelim, onun huzurunu ve mutluluğunu İnşaallahütealâ yaşayalım.

Yerin, göğün ordularında savaşta, cephede olan insanlarla, geride kalan insanlar vardır. Bunlar savaşa katılmazlar ama, bu insanların duaları belki cephede savaşanlardan çok daha etkili olabilir, onun gibi...

İki kul, Allah'ın emrettiği hedef istikametinde yan yana geldiği zaman üçüncüsü Ben olurum diyor Allahütealâ. İki kul nefsin talebi istikametinde yan yana geldiği zaman üçüncüsü şeytan olur." ifadesi gereğince.

Biz eğer kardeşlerimiz içinsek, kardeşlerimiz de bizim içinse, o zaman Allah bizimle beraberdir. Allahütealâ'nın sonsuz hazinesinin bereketinin sonu gelmez! O zaman olaylara bu gözlüklerle bakalım. Birbirimize haset bakışıyla değil, birbirimize sevgi bakışıyla bakalım, kenetlenelim. Birbirimize yardımlaşma çizgisi içerisinde yan yana olalım. Daima karşı tarafı hor gören bir nizanın içerisinde değil,

aksine tevazuyla davranan bir kişi olalım. Ve bu şekilde davranabilirseniz, aranızdaki sevginin daha fazla güçlendiğini, daha fazla birbirinize kenetlendiğinizi göreceksiniz. Bu veriminizi de artıracaktır. Bu verim, sizin gücünüzden, sizin zekânızdan kaynaklanmayacak; bu verim iki tarafın da Allahütealâ'nın emrettiği paralelde aynı hedefe niyetlenmeleri sebebiyle devreye girecektir.

Hz. Ömer (R.A)'in, "Bugün Allah için ne yaptın?" sorusunu her saniye kendimize sormalıyız.

O halde Allah Resul'ü "Aranızda sevişerek selâmı ifşa ediniz." dediği zaman, bu bizimle başkaları arasındaki sevgiye vesile olur. Allah'ın Resul'ü "Hediyeleşiniz, zira hediye sevgiyi iki kat eder ve gönüller arasında küskünlük bırakmaz." diyor. Allah'ın Resul'ü "Selâmlaşınız; mü'min kardeşini, seven sevdiğini ona bildirsün." diyor. Ve Allah'ın Resul'ü "Yardımlaşınız." diyor. Bu yardımlaşma öyle bir yardımlaşma ki, Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V) Efendimiz: "Zalime de, mazluma da yardım ediniz." buyuruyor. Sahâbe soruyor: "Ey Allah'ın Resul'ü, mazluma yardım edeceğimizi anladık da, zalime niye yardım edelim?" diye sorulduğunda: Resulullah'ın cevabı çok manidar: "Zalime yardım ediniz ki onun zulmünü azaltınız." 6/EN'ÂM-54: Ve izâ câekellezîne yu'minûne bi âyâtinâ fe kul selâmun aleykum ketebe rabbukum alâ nefsihir rahmete ennehu men amile minkum sûen bi cehâletin summe tâbe min ba'dihî ve asleha fe ennehu gafûrun rahîm(rahîmun).

Ayetlerimize inanan kimseler sana geldiği zaman, onlara şöyle de: "Selâm üzerinize olsun. Rabbiniz, kendi üzerine "rahmeti" yazdı. Öyle ki; sizden, kim cahillikle bir kötülük yapar, sonra onu yaptıktan sonra tövbe eder (mürşidin önünde) ve islâh olursa (nefs tezkiyesi yaparsa), o takdirde muhakkak ki O (Allah), Gafur'dur (mağfiret edendir), Rahîm'dir (rahmet nurunu gönderendir)."

Dikkat edin yardımlaşmayı, kim olursa olsun, istisnasız yapacağız. Ama selâmlaşma konusunda durum farklı. Aslında selâm kime verilir? Selâm, gerçekten Allahütealâ'nın yoluna girmiş, o zamanın İmamı'nın Ruhü başının üzerinde olan, Allah'a ulaşmayı dileyen insanlara verilir. Çünkü "selâm vermek" demek, istisnasız karşı tarafa "benden sana zarar gelmez" anlamındadır. Bizden bir insana zararın gitmemesi için nefsimizi 7 kademedeki tezkiye etmemiz lâzımdır. İşte her hâlükârda 7 kademedeki tezkiyeyi gerçekleştirmiş olan bir insan, o mü'min kardeşine artık bir zarar veremez. Çünkü selâmın gerçek mânâsı budur. "Bizden sana zarar gelmez." Meleklerden de bize zarar gelmez. Biz melek vasfında mı olacağız yani? Hayır. Bu bizi melekî vasıflara ulaştıracak. Yetmez. Bizden ona zarar gelmediği gibi, sürekli hayır ulaşacaktır. İşte eğer bu noktaya ulaşmak istiyorsanız, o zaman kötülüğe karşı hayırla mukabele etmeniz lâzımdır. O zaman da onlara mutlaka o hizmeti sunmanız lâzımdır. O yardımlaşmayı o kişilere Allah'ın izniyle ulaştırmanız gerekir.

Allahütealâ yarattığı herkesi selâm yurduna davet etmektedir.

10/YÛNUS-25: Vallâhu yed'û ilâ dâris selâm(selâmi), ve yehdî men yeşâu ilâ sırâtin

mustekîm(mustekîmin).

Ve Allah,

teslim (selâm) yurduna davet eder ve (teslim yurduna, Zat'ına ulaştırmayı) dilediği kimseyi, Sıratı Mustakîm'e ulaştırır.

Bu yurt Allah'ın zatıdır. Allah'a ulaşan her ruha Allahütealâ hazretleri melce, sığınak, meab olmaktadır.

78/NEBE-39: Zâlikel yevmul hakk(hakku), femen şâettehaze ilâ rabbihî meâbâ

(meâben).

İşte o gün

(mürşidin eli Hakk'a ulaşmak üzere öpüldüğü ve ona tâbî olduğu gün), Hakk günüdür. Dileyen (Allah'a

ulaşmayı dileyen) kişi, kendisine Rabbine ulaştıran (yolu, Sıratı Mustakîm'i) yol ittihaz eder. (Allah'a ulaşan kişiye Allah) meab (sığınak, melce) olur.

Allah'a ruhlarını ulaştırıp ermiş evliya olanlara Allah'ın katında selâm yurdu vardır.

6/EN'ÂM-127: Lehum dârus selâmi inde rabbihim ve huve veliyyuhum bimâ kânû  
ya'melûn(ya'melûne).

Rab'lerinin

katında onlar için selâm yurdu (teslim yurdu) vardır. Yapmış olduklarından dolayı, O (Allah), onların dostudur.

Allah'a ruhunu ulaştırmış Allahütealâ'nın dostu olmuş takva ehli kullara ölüm melekleri korkutmadan selâmla gelirler.

Cennette sadece selam sözü vardır. Çünkü orada herkes selâmettedir.

19/MERYEM-62: Lâ yesmeûne fihâ lagven illâ selâmâ(selâmen), ve lehum rızkuhum fihâ bukreten ve  
aşıyyâ(aşıyyen).

Orada boş söz işitilmez,

sadece "selâm." Ve orada, onların sabah ve akşam rızıkları vardır.

Allah razı olsun

Burhan AKSU